

- ΕΜΠΟΔΙΟ ΣΤΟΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ.
- Η ΒΟΥΛΗ ΤΟΥ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ.
- Ο ΣΕΚΗ.
- Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΒΑΣΑΝΙΣΤΩΝ.
- ΜΑΘΗΤΕΣ.

MINIMOYΜ ΜΙΣΘΩΝ

ΑΝΑΓΚΗ

ΠΟΥ

ΕΠΕΙΓΕΙ

Το Έθνικό Συμβούλιο συνήλθε χθες στην πρώτη του μετά τις κοινοτικές εκλογές συνεδρία, υπό την προεδρία του Προέδρου της Δημοκρατίας 'Αρχιεπισκόπου Μακαρίου. 'Ησυχολόγηε με τις τρέχουσες εξελίξεις και τις προοπτικές του Κυπριακού, έπ'κει της δικαιοσύνης συζήτησης στην Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ (Αστυνομία γράφει στην τελευταία σελίδα). Στην φωτογραφία δεξιά ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Κυπριανός, ο 'Υπουργός 'Εξωτερικών κ. Χριστοφίδης και ο Γ. Γραμματέας του ΑΚΕΛ κ. Παπαδόπουλος. Δεξιά ο συντονιστής στις εκλογές κ. Παπαδόπουλος, ο αρχηγός της ΕΔΕΚ κ. Λυσσαρίδης και οι σύμβουλοι του συντονιστή κ. Τριανταφυλλίδης και κ. Σουλιάτης.

Όλες πιά οι συντεχνίες μιλούν για έπιστροφή των εργατικών απολαβών στα προπαρασκευαστικά επίπεδα. 'Η όποιτηση για τερματισμό της άποκοής των μισθών και της εισφοράς των εργαζομένων στο ταμείο άνακουφίσεως είναι βασικό αίτημα της εργατικής τάξης.

Αναμφισβήτητο ο βασικότερος λόγος της πτώσης του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων εξακολουθεί να είναι η κατάρρευση της Κυπριακής οικονομίας από τις επιπτώσεις της Τουρκικής εισβολής. Είναι γεγονός επίσης αναμφισβήτητο ότι η, έστω και περιορισμένη, ανάκαμψη της οικονομίας οφείλεται στην τρομαχτική μείωση των μεροκαμάτων από τη μία και την ουσιαστική επχρηγή των επιχειρηματιών από το κράτος από την άλλη.

Μπορεί αυτή η αναδική πορεία της οικονομίας, και κατά συνέπεια των εργατικών απολαβών να συνεχιστεί μέχρι να φτάσει τα επίπεδα του '73; Οι κυβερνητικές στατιστικές δείχνουν πως κατά την τελευταία περίοδο πριν το πραξικόπημα οι π ρ α γ μ α τ ι κ έ ς απολαβές των εργαζομένων, δηλαδή το τι μπορούσε ν' αγοράσει ένας εργαζόμενος με το μεροκάματό του, είχαν μειωθεί παρ' όλο που οι θ ν ο μ α σ τ ι κ έ ς απολαβές, δηλαδή το χρηματικό ποσό που έπαιρναν, είχαν αυξηθεί. Αυτό οφειλόταν στην

αύξηση των τιμών λόγω του διεθνούς φαινομένου του πληθυσμού.

Από την άλλη, ακόμα και σήμερα οι Κύπριοι επιχειρηματίες αρνούνται να επενδύσουν δικά τους κεφάλαια και περιορίζονται στις επενδύσεις από έγγυημένα δάνεια της Κυβέρνησης. 'Η κυπριακή καπιταλιστική οικονομία διατηρείται στη ζωή με τις ενέσεις που κάμνει η Κυβέρνηση, και τα μεροκάματα πείνας.

Αυτή η κατάσταση δεν μπορεί να συνεχιστεί έπ' άπειρον. Οι εργατικές συμβάσεις λήγουν με το τέλος του '76 και οι εργαζόμενοι θα απαιτήσουν επάνοδο στα βιοτικά επίπεδα του '73. Οι επιχειρηματίες θ' αρνηθούν την αύξηση των μεροκαμάτων γιατί «θ' αφαιρέσει το κίνητρο του κέρδους» γιατί η «ανάκαμψη της οικονομίας» δεν συμβαδίζει με τα ψηλά μεροκάματα. Οι άγwνες των εργατών δεν πρόκειται να κερδηθούν εύκολα.

Ο καθωρισμός μίνιμουμ απολαβών αποτελεί μια στοιχειώδη άμυνα των εργαζομένων απέναντι στην άσυνείδητη των εργοδοτών. Αυτό το μί-

νιμουμ πρέπει να μπορεί να καλύπτει τις βασικές ανάγκες των εργαζομένων και να είναι συνδεδεμένο με την άνοδο των τιμών ώστε να μην γίνει κι αυτό μεροκάματο πείνας σε μερικούς μήνες.

Ταυτόχρονα το αίτημα για επάνοδο στις π ρ α γ μ α τ ι κ έ ς απολαβές του '73 πρέπει να συνδεθεί με το αίτημα για λήψη τέτοιων μέτρων που να είναι δυνατή η πραγματοποίησή του. 'Η Σ.Ε. έχει πολλές φορές πει πως μόνο με μια σχεδιασμένη οικονομία είναι δυνατή η συνταμνη επάνοδος στα επίπεδα του '73. 'Αν εξακολουθήσουμε να βασίζομαστε στην «ελεύθερη οικονομία» μόνο μια πορεία είναι δυνατή: Μετά την πρώτη ανάκαμψη από το μεταπραξικοπηματιό χάος, οι εργάτες θα καλούνται ξανά και ξανά να δεχτούν μείωση του βιοτικού τους επιπέδου, πάντα για την «σωτηρία της οικονομίας». Τό έχουμε δει να συμβαίνει ακόμα και στις αναπτυγμένες ιμπεριαλιστικές μητροπόλεις. Δεν υπάρχει κανένας λόγος που να πείθει πως μπορούμε να το αποφύγουμε έμεις.

ΚΥΠΡΙΑΚΟ

Η μετεκλογική περίοδος χαρακτηρίζεται τώρα, από μια φαινομενική τουλάχιστο ήρεμία. Τα κόμματα που κέρδισαν τις εκλογές της 5ης του Σεπτεμβρίου εξακολουθούν να θέζουν μπροστά στο λαό την γνωστή πολιτική τους γραμμή, που συνοψίζεται στο σύνθημα του μακροχρόνιου αγώνα. Ταυτόχρονα τονίζεται από πολλές κατευθύνσεις η ένότητα σαν αναγκαιότητα για την επιτυχή έκβαση του αγώνα του Κυπριακού λαού. 'Η επανασύσταση του Έθνικού Συμβουλίου παρουσιάζεται από την κυβέρνηση σαν ένα βήμα σ' αύ-

τή την κατεύθυνση. 'Ηδη το Έθνικό Συμβούλιο συζήτησε και προετοίμασε την παρουσίαση του Κυπριακού Ζητήματος στην επερχόμενη συζήτησή του στην Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ.

Κάτω από τη φαινομενική ήρεμία που χαρακτηρίζει την Κυπριακή πολιτική σκηνή υποβάσκει ένα κλίμα ανησυχίας για το ποιά θα είναι η στάση της Δεξιάς που εκπροσωπεί ο κ. Κληρίδης. Τη στιγμή που γράφονται τούτες οι γραμμές δεν έχει ακόμα γνωστεί κατά πόσο θα συμμετάσχει στο Έθνικό Συμβούλιο. Βέβαια, η ά-

πόφαση του Δ. Συναγερμού για συμμετοχή ή μη σε τούτο το σώμα δεν προκαθορίζει κατ' ανάγκη τη μελλοντική του στάση. Τούτο θα εξαρτηθεί σε μεγάλο βαθμό από τη συγκεκριμένη πορεία που θα ακολουθήσουν οι δημοκρατικές δυνάμεις και ειδικότερα η κυβέρνηση. Προς το παρόν η στάση του Συναγερμού άποσκοπει στο να κεφαλαιοποιήσει από τυχόν ολισθηρίσματα, άποτυχίες ή μη τήρηση υποσχέσεων από μέρους της κυβέρνησης και των άλλων κομμάτων.

Κεντρική πολιτική της Κυπριακής κυβέρνησης και των κομμάτων που συμπράξαν στις εκλογές είναι η όργάνωση και διεξαγωγή του μακροχρόνιου αγώνα. Όπως πολλές φορές αναλύσαμε, η οικονομική ολιγαρχία, στε-

νά συνδεδεμένη με τον ιμπεριαλισμό και ανήσυχη να προασπίσει τα οικονομικά της συμφέροντα, δεν είναι διατεθειμένη να μπει στη διαδικασία μιας τέτοιας πορείας. Δεν νοιώθει όμως τώρα, όρεκτά ισχυρή, για να εξαπολύσει απ' ευθείας επίθεση ενάντια στην κυβέρνηση. 'Αντίθετα, προσπαθεί, αναμένοντας, να εκμεταλλευτεί τυχόν λάθη και άποτυχίες στην πορεία του αγώνα.

Όμως, τί συνεπάγεται ο μακροχρόνιος αγώνας; Και μπορεί η κυβέρνηση να τον φέρει σε πέρας χωρίς άμεσα να θίγει τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου; 'Η απάντηση σε τούτα τα έρωτήματα καταδειχνει σε μεγάλο βαθμό τις μελλοντικές εξελίξεις του Κυπριακού, τουλάχιστο στο έσωτερικό της Κύπρου. 'Η σ.ε. έχει

πολλές φορές τονίσει τις προϋποθέσεις για την επιτυχία του αγώνα. 'Η στράτευση των πόρων σημαίνει σε κάποιο βαθμό σχεδιοποίηση της οικονομίας που στην πράξη μεταφράζεται σε κρατικοποίηση των βασικών τομέων της οικονομίας. 'Η άμυντική θωράκιση σημαίνει στράτευση του λαού σε μια λαϊκή πολιτοφυλακή κάτω από έλεγχο δημοκρατικό, που εξασφαλίζεται μόνο με την απ' ευθείας συμμετοχή των ίδιων των πολιτών στο πάρσιμο των αποφάσεων. 'Ο αγώνας απαιτεί από την άλλη τους σωστούς διεθνείς προσανατολισμούς: Πλήρη απαγκίστρωση από την έπιρροή του ΝΑΤΟ, ΕΟΚ, ΗΠΑ και όποιουδήποτε άλ-

Η ΟΧΤΟΒΡΙΑΝΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

στις σελίδες 4 και 5

σοσιαλιστική

εκφραση

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Το εθνικό συμβούλιο έχει επαναστατήσει και όλοι οι άρχηγοί των κομμάτων κλήθηκαν να συμμετάσχουν. Ακόμα και ο Δημοκρατικός Συναγερμός αποφάσισε να συμμετέχει στις συνεδρίες του σώματος.

Έχουμε πολλές φορές τονίσει πως ο Δημοκρατικός Συναγερμός είναι ο πολιτικός φορέας της οικονομικής ολιγαρχίας, που δμεν, όπως είναι, με τον ιμπεριαλισμό δεν μπορεί να συμμετέχει σ' ένα αντιιμπεριαλιστικό αγώνα. Γι' αυτό το λόγο δεν έχει κανένα νόημα μια τέτοια προσπάθεια ένωσης με τους εκπρόσωπους της κεφαλαιοκρατίας, έστω και μέσα στα πλαίσια ενός συμβουλευτικού απλώς σώματος, όπως είναι το Εθνικό Συμβούλιο.

ΤΟ ΑΙΓΑΙΟ

Ξανόρχισαν πριν λίγες μέρες οι συνομιλίες μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας για τον διακανονισμό των διαφορών των δυο χωρών στο θέμα του Αιγαίου. Είναι γνωστό πως η κρίση στο Αιγαίο χρησιμοποιείται από την άρχουσα τάξη της Τουρκίας σ' α μια μέθοδος καθυσυχασμού των τουρκικών μαζών, στην προσπάθειά της να στρέψει την προσοχή του λαού μακριά από τα όξυτατα κοινωνικά προβλήματα που αντιμετωπίζει η χώρα.

Η εργατική τάξη και τα πλατιά λαϊκά στρώματα των δυο χωρών δεν έχουν καμιά διαφορά μεταξύ τους κι ούτε έχουν να κερδίσουν τίποτε από ένα πόλεμο μεταξύ των δυο χωρών. Η σωστή προοπτική που μπαίνει μπροστά στις προοδευτικές δυνάμεις των δυο χωρών είναι εκείνη του κοινού αγώνα ενάντια στους ιμπεριαλιστές και τους ντόπιους εκμεταλλευτές.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΚΑΙ Η "ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ"

Σε πρόσφατες του δηλώσεις ο υπουργός Εμπορίου και Βιομηχανίας μίλησε για την προώθηση μιας Βιομηχανικής «επανάστασης», που θα στηρίξει στο μέλλον την οικονομία του τόπου. Δεν διαφωνούμε με την εκβιομηχάνιση της οικονομίας μας. Το πρόβλημα είναι άλλο. Ο κ. υπουργός βλέπει σαν φορέα της βιομηχανοποίησης τον ιδιωτικό τομέα, που σημαίνει πως μια τέτοια διαδικασία θα στηριχθεί στα ψηλά κέρδη (κίνητρα για επενδύσεις) και στους χαμηλούς μισθούς (πραγματοποίηση κερδών).

Η Κύπρος, σήμερα όσο ποτέ άλλοτε, δεν μπορεί να στηριχθεί στην καλή διάθεση των κεφαλαιοκρατών. Χρειάζεται στράτευση των οικονομικών πόρων, δηλαδή σχεδιοποίηση της οικονομίας από ένα κεντρικό φορέα, και κοινωνική δικαιοσύνη. Αυτό συνεπάγεται στον έλεγχο των βασικών τομέων της οικονομίας από το κράτος.

ΕΜΠΟΔΙΟ ΣΤΟΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ

Ενώ η Αραβική Ειρηνευτική Δύναμη έχει ήδη αρχίσει τις προσπάθειες για ανάληψη καθηκόντων στο Λίβανο, στο Νότιο μέρος της χώρας συνεχίζονται σφοδρές συγκρούσεις μεταξύ Φαλαγγιτών και Παλαιστίνιων για την εξασφάλιση του ελέγχου της περιοχής. Ενδεικτικό της έντασης των συγκρούσεων είναι το γεγονός ότι μερικά χωριά άλλαξαν χέρια ξανά και ξανά μέσα σε μερικές μέρες.

Παραβιάσεις της έκεχειρίας παρατηρούνται και σε άλλες περιοχές. Αδεδειγμένα επικρατεί ακόμα και ως προς την σύνθεση της ειρηνευτικής δύναμης που θα τεθεί κάτω από την διοίκηση του εκλεκτού της δεξιάς και των Σύρων, προέδρου Σαρκίς. Φημολογείται ακόμα ότι στη δύναμη θα συμμετάσχουν και στρατεύματα της Ιορδανίας, πράγμα που προκαλεί ανησυχία στους Παλαιστίνιους που έχουν πικρή πείρα από την άδιστακτη κατάπνιξη της δράγανσής τους από τον Χουσεϊν.

Η συμφωνία της Ριάντ, που επεβλήθηκε με την ένοπλη βία του Συριακού στρατού στην Παλαιστινιακή και τη Λιβανέζικη επανάσταση, δεν φαίνεται ακόμα να έχει ευοίωνες προοπτικές. Η αδυναμία της αντίδρασης να αποπλύνει τους επαναστάτες σημαίνει πως η τελευταία λέξη δεν έχει ακόμα λεχθεί στο δράμα του Λιβάνου. Η σύγκρουση δεν έχει ακόμα τελειώσει. Απλώς έχει αλλάξει, προσωρινά τουλάχιστο, μορφή.

Η πολιτική της Λιβανέζικης αντίδρασης στην επόμενη περίοδο θάνα να πετύχει από τη μια τον τερματισμό της συμμαχίας των Παλαιστινίων — Λιβανέζων άριστων — και από την άλλη τον άρση των τελευταίων είτε κάτω από την κάλυψη της «ένότητας» του Λιβάνου, είτε στην ανάγκη, με την βία.

Είναι φανερό πως τα άρχικά σχέδια του ιμπεριαλισμού και της αντίδρασης έχουν ματαιωθεί για την ώρα. Η άρχική προσπάθεια για έλεγχο της Παλαιστινέζικης αντίδρασης ανατράπηκε με την έκρηξη της επανά-

Του
Θέμου
Δημητρίου

Ο Λαός του Λιβάνου είναι ακόμη ένοπλος

στασης των Λιβανέζων άριστων που θα επικρατούσε ολοκληρωτική αν η Συρία δεν έπαιζε το βρώμικο παιχνίδι του ιμπεριαλισμού. Η βίαιη κατάπνιξη της επανάστασης στάθηκε αδύνατη και κόστισε μεγάλες απώλειες στην αντίδραση.

Η άρχουσα τάξη στο Λίβανο, για να συγκεντρώσει στα χέρια της την δύναμη των πλυν θα προσπαθήσει

να περάσει μέσα από μια σειρά «συμβιβασμούς» με την αριστερά μέχρι να θρεί την ευκαιρία να ξαναχτυπήσει άδισταχτα. Όμως οι εμπειρίες του τελευταίου χρόνου έχουν πιά κάμει ξεκάθαρο στο Λιβανικό λαό και τους Παλαιστίνιους το γεγονός ότι η εξουσία βρίσκεται στα χέρια του δυνατού. Η προσπάθεια για άποπλισμό του λαού πρέπει για άλλη μια φορά να συντριβεί αποφασιστικά.

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Στις 2 του Νιόβρη ο Αμερικάνικος λαός καλείται να ψηφίσει τον αντιπρόσωπο της κεφαλαιοκρατίας που θα τον διασώσει για τα επόμενα 4 χρόνια.

Όλο όσα προσμένει ο Αμερικάνικος λαός (Βιενάμ, Αγκόλες, 8 εκ. άνεργοι, πληθωρισμός), τόσα προσμένουμε κι εμείς, σ' α λαός που δέχτηκε και δέχεται την επίθεση του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού.

ΚΟΡΩΝΑ ΚΕΡΔΙΖΟΥΝ...

Από αρκετούς μήνες τώρα, και ιδιαίτερα όσο πλησιάζουν οι εκλογές, πλούσιος ο δεξιός τύπος ράδιο και κινητές μηχανήματα του κ. Κάρτερ.

● Για την ΣΙΑ σε συνέντευξη του στο περιοδικό

U.S. AFFAIRS

U.S. AFFAIRS

U.S. AFFAIRS

..ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΧΑΝΟΥΜΕ

αδικοτε άλληνη της πολιτικής πάνω στο Ισραήλ, θα πρέπει να προποθεί και την παράκλιση του ιμπεριαλισμού από τα συμφέροντά του. Όπως, όμως, δήλωσε ο κ. Κάρτερ.

Η διακήρυξη της Αμερικανικής έντασης στο Ισραήλ, είπε ο κ. Κάρτερ, πρέπει να περιλαμβάνει και την άμεση παροχή εξοπλισμού και χρηματικής βοήθειας για να μπορεί ο Ισραήλ να ζει εν

ΚΑΡΤΕΡ ΚΙ' ΕΜΕΙΣ

Τις τελευταίες μέρες με τις εκλογές στην Αμερική ο Κυπριακός λαός έχει γίνει άναστατος. Σ' α να κρίνεται η τύχη του από το αποτέλεσμα των εκλογών. Η νίκη δε του Κάρτερ γέμισε με δειρα άρκετους πρόσφυγες. Σε πολλούς ίσως να φαίνεται ότι η επιστροφή στα σπίτια τους είναι ζήτημα μηνών.

Η συμπεριφορά αυτή είναι απόλυτα δικαιολογημένη. Η άρχουσα τάξη έχει επιδοθεί τελευταία σε μια άσκηση άποπλισμού δημοκρατίας: Έτσι την επίθεση δει το κλειδί της λύσης βρίσκεται στις εκλογές της Αμερικής. Τον τελευταίο μήνα, οι εφημερίδες της άρχουσας τάξης φιλοκυβερνητικές ή μη, πρόσβαλλαν καθημερινά το θέμα αυτό.

Η αλλαγή, στο πρόσωπο που κυβερνά την Αμερική, σημαίνει απλώς αλλαγή στον εκπρόσωπο του Αμερικάνικου κεφαλαίου. Η πολιτική που θα ακολουθήσει είναι αυτή που εξυπηρετεί το κεφάλαιο. Στην Αμερική, όπως σε κάθε καπιταλιστική χώρα αυτοί που ουσιαστικά κυβερνούν είναι οι μεγάλοι επιχειρηματίες, τα μονοπώλια και το πεντάγωνο. Η πολιτική που θα ακολουθήσουν είναι αυτή που θα ακολουθήσουν οι μεγάλοι επιχειρηματίες, τα μονοπώλια και το πεντάγωνο. Η πολιτική που θα ακολουθήσουν είναι αυτή που θα ακολουθήσουν οι μεγάλοι επιχειρηματίες, τα μονοπώλια και το πεντάγωνο.

Η τακτική αυτή της άρχουσας τάξης είναι συνειδητή προσπάθεια άποπλισμού του λαού. Προσπαθούν να στρέψουν την προσοχή μας μακριά από τον μόνο τρόπο που μπορεί

να λυθεί το πρόβλημά μας. Δηλαδή το δικό μας αγώνα. Η άρχουσα τάξη είναι δμεν με τον ιμπεριαλισμό. Γι' αυτό φοβόται κάθε αγώνα. Γι' αυτό προσπαθεί να μ' άποπρσανατολίσει.

Ας μην έχουμε ψευδαισθήσεις. Ούτε ο Κάρτερ ούτε ο Φόρντ ούτε ο ΟΗΕ θα μ' άποπρσανατολίσει.

Μόνο με τον δικό μας αγώνα θα άποπρσανατολίσουμε τον τόπο. Ας μη μ' άποπρσανατολίσει λοιπόν η άρχουσα τάξη.

— ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΦΟΡΝΤ.

— ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΚΑΡΤΕΡ.

— ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ.

— ΝΑΙ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ.

Η ΒΟΥΛΗ ΤΟΥ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΚΑΙ

Στην ημερήσια διάταξη της συνεδρίασης της Έλληνικής Βουλής (που είδαμε και στην τηλεόραση) δέσποζε το ζήτημα των Βάσεων στην Ελλάδα.

ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΒΑΣΕΙΣ

Του Φαίδωνα Ζαβρού

«Ο Καραμανλής για μία ακόμα φορά διασώζει από την Βουλή του την ύποταξη της Έλληνικής άστικής τάξης στον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό: ε... δεν επιδιώκουν την αναστήριξη του καθεστώτος των βάσεων — είπε — από εχθρότητα προς την αμερικνή, την όποια θεωρούμεν φίλον και σύμμαχόν μας...».

«Η συμφωνία — πλαίσιο που είχε πριν από πολλούς μήνες χαρακτήρι με κρυφές συζητήσεις σε επίπεδο κυβερνήσεων ΕΠΑ — ΕΛΛΑΔΑΣ επανέρχεται γρήγορα στο προσκήνιο.

Η κυβέρνηση Καραμανλή θέλει να ταχτοποιήσει τους πιο κρίσιμους δεσμούς της με τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό.

Το γενικό πολιτικό κλίμα απότη την εποχή είναι ευνοϊκό, με την κάμψη που περνάει το εργατικό κίνημα μετά το χτύπημά του με τα γεγονότα του Μάη. Πέρα από αυτό όμως είναι και η πίεση που ασκείται από τους αμερικανούς σε περίοδο προεκλογικής αναμέτρησης και που ο Καραμανλής εντονα «διέψευσε» λέγοντας: «Τις βάσεις δεν τις εδέχθημεν και δεν τις διατηρούμεν γιατί το θέλησε η Αμερική, αλλά γιατί πιστεύουμε ότι εξυπηρετούν και τα εθνικά μας συμφέροντα».

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ

«Ο Έλληνικός λαός, όπως κι' ο δικός μας λαός έχει αποκρυσταλλωμένη την αντίθεσή του στις βάσεις του θανάτου που εγκατέστησε ο ιμπεριαλισμός. Την αντίθεσή του αυτή, ο λαός εξέφρασε πολλές φορές με τις μαζικές και μαχητικές εκδηλώσεις του (Αθήνα, Ρόδο, Κρήτη).

Τα αισθήματα αυτά του λαού είναι αλάνθαστο μέτρο της συνειδητοποίησής του, που απόκτησε, μέσα από τις τραγικές εμπειρίες που του πρόσφερε η συμμετοχή των Αμερικάνων ιμπεριαλιστών και των ντόπιων πραχτόρων τους.

Με την «συμφωνία» — πλαίσιο στο προσκήνιο προωθείται από την Κυβέρνηση Καραμανλή η θεσμοποίηση του καθεστώτος των Βάσεων. Για λόγους εσωτερικής κατανάλωσης και κάλυψης του όλου προδότηματος, ο Καραμανλής προτάσσει δευτερευόντως να προσχηματιστεί «διαφοροποίησης του καθεστώτος των Βάσεων στις σύγχρονες συνθήκες».

Είναι ούτοπικό και αντιδραστικό να πιστεύει κανείς ότι η άστική τάξη της Ελλάδας θα αποτολμούσε μια ρήξη των σχέσεων της με τα άφροντικά της για χάρη του λαού που αυτή ή ίδια καταπιέζει.

Η αντιπολίτευση και ειδικά τα κόμματα της αριστεράς έχουν βέβαια τοποθετηθεί ενάντια στη διατήρηση των αμερικάνικων βάσεων στην Ελλάδα. Από πλευράς ΚΚΕ (ΕΕ) και ιδιαίτερα ΠΑΣΟΚ έχει μπει το σύνθημα στη Βουλή για την διενέργεια δημοψηφίσματος πάνω στο θέμα. Ασφαλώς η κυβέρνηση Καραμανλή, που έχει ήδη αποδεχθεί την ύπαρξη των βάσεων στην χώρα, επικαλούμενη μάλιστα εθνικά συμφέροντα, δεν είναι διατεθειμένη να προχωρήσει σ' ένα δημοψήφισμα, γιατί τα έντονα αντιιμπεριαλιστικά αισθήματα του Έλληνικού λαού είναι δεδομένα.

Επομένως, το σύνθημα για δημοψήφισμα μπορεί ν' αποτελέσει πλατφόρμα γύρω από την οποία να συσπειρωθούν πλατείες μάζες για τον αγώνα ε-

νάντια στις Βάσεις. Και βέβαια δεν αρκεί να ακουστεί το σύνθημα στη Βουλή. Η σωστή πορεία είναι εκείνη των πλατειών κινητοποιήσεων με αίτη-

μα το δημοψήφισμα. Έτσι τα κόμματα της αριστεράς θα πρέπει να προχωρήσουν στη διενέργεια κινητοποιήσεων με σκοπό να εμπλέξουν άμεσα τον

λαϊκό παράγοντα στον αγώνα. Είναι ο μόνος τρόπος για να γίνει σωστή έκμετάλλευση ενός σωστού συνθήματος, Αλλιώς, ο Καραμανλής θα πε-

ράσει τη φιλοαμερικάνικη του πολιτική στο θέμα των Βάσεων χωρίς ουσιαστική αντίδραση από την αριστερά.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΕΔΕΝ ΛΕΜΕΣΟΥ

1. Την περασμένη εβδομάδα έγινε στα Έπαρχιακά Γραφεία μας εκδήλωση για τα 35 χρόνια από την ίδρυση του ΕΑΜ. Την εκδήλωση διοργάνωσαν η Σ.Ν. ΕΔΕΝ Λεμεσού. Από το απόγευμα η γύρω από τα γραφεία περιοχή ξανάλησε την εποχή εκείνη μέσα από τα τραγούδια των ανταρτών του ΕΑΜ. Τα γραφεία ήταν στολισμένα με κατάλληλες αφίσσες της εποχής εκείνης. Μέχρι την ώρα που είχαν δρι-σθή η εκδήλωση, η αίθουσα εκδηλώσεων γέμισε ασφυκτικά από φίλους και μέλη του κόμματος.

Την εκδήλωση άνοιξε μέλος της Ε.Ε. της ΕΔΕΚ που αναφέρθηκε στην ίδρυση, τους σκοπούς και τους αγώνες του ΕΑΜ. Μετά την ιστορική κατατοπιστική αναφοράν του συντρόφου, μέλη της Λαϊκής ορχήστρας μας τραγούδησαν τραγούδια της εποχής εκείνης και που αναφέρονταν στους αντάρτες του ΕΑΜ.

Την εκδήλωσή μας τίμησαν εκπρόσωποι των Παλαιστινίων.

Την εκδήλωση έκλεισαν σύντροφοι μέλη του κόμματος μας που εξήσαν και πήραν μέρος στους αγώνες του ΕΑΜ και ισυμπλήρωσαν την ιστορική αναφορά. Η πετυχημένη εκδήλωση μας αποτελεί έναν μικρόν φόρο τιμής για τους ήρωες του ΕΑΜ.

2. Ο έρανος για την Ισπανική Σοσιαλιστική Νεολαία (JSE) που προκήρυξε ο Σ.Ν. ΕΔΕΝ καλύφθηκε μέχρι στιγμής στην Έπαρχία Λεμεσού κατά το \$5 τοίς εκατόν. Οι νεολαίοι μας από την πρώτην μέρα που ήρταν τα αυτοκόλ-

λητα του έρανου βγήκαν στους δρόμους και οι περαστικοί ενίσχυσαν τον έρανο των Ισπανών αγωνιστών.

3. Στελέχη της νεολαίας μας επισκέφονται τα χωριά της Έπαρχίας μας και συζητούν διάφορα προβλήματα των μελών μας και των άλλων νεολαίων. Παντού είδαμε το ίδιο καυτό πρόβλημα, η έλλειψη κέντρων νεότητας. Προσπαθούμε να κάνουμε κέντρα νεότητας σε όλα τα χωριά της Έπαρχίας μας για την ψυχαγωγία τόσο των μελών μας δσων και των λοιπών νεολαίων. Τα περισσότερα καφενεία των χωριών εξελίσσονται σε φυτώρια φασισμού και δεν αρμόζουν στην νεολαία μας.

4. Ο Δημοκρατικός Σύλλογος ΤΕΛ ΑΛ ΖΑΑΤΑΡ, δέχτηκε τα συγχαρητήρια της συνοικίας Όμονοίας. Και αυτό γιατί μετά τον ανεμοστρόβιλο στην συνοικία Όμόνοια τα παιδιά του συλλόγου γυρνούσαν από σπίτι σε σπίτι και δο-θοῦσαν τους ένοικους να μετακινήσουν τα έπιπλα, και να δεινάσουν τα γερά από τα σπίτια. Η βοήθεια των νεολαίων ήταν πολύτιμη στις δύσκολες στιγμές της συνοικίας εκείνης. Επίσης ο Δημοκρατικός Σύλλογος δημιούργησε ποδοσφαιρική ομάδα.

5. Επίσης αναφέραμεν στους αναγνώστες της Σοσιαλιστικής Έκφρασης πως την εφημερίδα μας μπορούν να την προμηθεύονται από τα έπ. γραφεία — Αγ. Φυλάξεως 5 — από τον Δημοκρατικόν Σύλλογον ΤΕ ΑΛΛ ΖΑΑΤΑΡ, Όδός Πάρου και από το βιβλιοπωλείον OXFORD — Γλάδστωνος 94. Επίσης για την ενίσχυση του Ισπανικού έρανου θα μπο-ρείται να απευθύνεστε στους πιο πάνω τόπους.

6. Η Σ.Ν. ΕΔΕΝ Λεμεσού διοργάνωσε εκδήλωση για την Ισπανία. Στην εκδήλωση που έγινε στην Μπουάτ Έχώ 75, μίλησε ο Β.Γ.Γ. της ΕΔΕΝ συν. Θέμος Δημητρίου. Ο συν. Θέμος αναφέρθηκε στην ιστορία της Ισπανίας από τον 19ον μέχρι και το πραξικόπημα του Φράνκο. Αναφέρθηκε στην Ισπανική εμφύλιον και τα αίτια του. Τελειώνοντας ο συν. Θέμος κάλεσε την νεολαία να ενισχύση τον Ισπανικόν αγώνα ενισχύοντας τον έρανον της Ισπανικής Σοσιαλ. Νεολαίας.

Κώστας Βενιζέλος

Ο Σ.Ε.Κ.Η. ξεκίνησε καλά... αήλα τα εκανε θαλασσα!

Διαβάσαμε με κατάπληξη την τελευταία ανακοίνωση του ΣΕΚΗ πάνω στο θέμα του γιορτασμού από τον ΘΟΚ των 200 χρόνων της Αμερικάνικης Ανεξαρτησίας. Η υπόθεση αυτή κατόντησε σήριαλ.

Ξεκίνησε με μια ανακοίνωση, ο ΘΟΚ που έλεγε πως η παράσταση του έργου του Μίλλερ «Μάγισσες του Σάλεμ» εντάσσεται στα πλαίσια γιορτασμού της Αμερικάνικης Ανεξαρτησίας, ακολουθήσε ανακοίνωση του ΣΕΚΗ που άρνειται να συμπράξει στο γιορτασμό και διάφορα άλλα σχόλια πάνω στο θέμα. Ακολουθεί απάντηση του Προέδρου του ΘΟΚ ο οποίος λέει πως «η απόφαση ελήφθη στα πλαίσια της γενικότερης συμμετοχής της πολιτείας στους γιορτασμούς άσχετα με τη σημερινή πολιτική της σημερινής αμερικάνικης κυβέρνησης».

Στις 13.10.76 το Δημ. Βήμα διαμαρτύρεται γιατί ο ΣΕΚΗ «έχει κομματική ταυτότητα και... συμβουλεύει το ΣΕΚΗ τουλάχιστον αφού δεν συμπράττει στους γιορτασμούς χάριν των Φόρντ — Κίσιγκερ να τιμήσει όμως την Αμερικάνικη Ανεξαρτησία χάριν των Κέννεντυ Κάρτερ». Το ΣΕΚΗ στις 18.10.76 με ανακοίνωση του προσπαθεί να απαντήσει, (κατά τη γνώμη μας δεν θάπρεπε) και τα κάνει θάλασσα. Μεταξύ άλλων λέει η ανακοίνωση:

«Έχεινοι που πρέπει να ταυτίζονται με τα ιδεώδη των 200 χρόνων της επανάστασης του Αμερ. λαού έγιναν τόν του Βρετανικού Αποικιακού ζυγού και του στησίματος που περίφημο αγάλματος της Ελευθερίας είναι ο Αμερικάνικος λαός και οι γνήσιοι αντιπρόσωποι του όπως είναι οι Κάρτερ — Κέννεντυ και η τάξη τους και ΟΧΙ η κυβέρνηση Φόρντ — Κίσιγκερ...».

ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗ

Εδώ όμως είμαστε υποχρεωμένοι απ' τα ίδια τα πράγματα να δάσουμε το θέμα στη σωστή του θέση. Την Αμερικνή δεν την κυβερνά ούτε ο Κέννεντυ ούτε ο Κάρτερ ούτε ο Φόρντ, αλλά τα Τράστ, και τα Μονοπώλεια, το Στρατιωτικοβιομηχανικό σύμπλεγμα, το Κεφάλαιο.

Τα συμφέροντα τα οποία για να στηριχτούν χρειάζονται την αφαίμαξη όλου του λαού της Αμερικής (Βόρειας και Νότιας), Ασίας, Αφρικής και του Τρίτου Κόσμου. Γι' αυτό είτε οι Ρεπουμπλικάνοι είναι στην εξουσία είτε οι δημοκρατικοί η διαφορά είναι ασήμαντη.

Το δικτατορικό σύστημα έχει εκφυλιστεί και η εναλλαγή Ρεπουμπλικάνων και δημοκρατικών στην εξουσία τίποτα δεν αλλάζει. Έχουμε τραγικά ιστορικά παραδείγματα που δεν μπορούν να αμφισβητηθούν.

- α) 1957 — Εισβολή στο Λίβανο. Πρόεδρος Αίν-ζεγκάουερ.
- β) 1963 — Περισσότερη άγνοια στο Βιετνάμ. Πρόεδρος Κέννεντυ.
- γ) Εισβολή στρατευμάτων στην Αϊτή.
- δ) Εισβολή στρατευμάτων στον Αγ. Δομίνικο.
- ε) Προσπάθεια κατάληψης της Δημοκρατίας της Κούβας. Εισβολή στον Κόλπο των Χοίρων (Πρόεδρος Κέννεντυ).

Αρα η πολιτική της Αμερικής είναι: των λαών της

γής και της Κύπρου θ' αλλάξει όταν ο ίδιος ο Αμερ-

κάνικος λαός γίνει αφέντης της μοίρας του.

Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΒΑΣΑΝΙΣΤΩΝ

η αυλαία εκλείσσε

«Δέρναμε τους κομμουνιστές όλκληρες δεκαετίες πριν την διχτατορία και παίρναμε γι' αυτό παράσημα και προαγωγές, τώρα θα καταδικασθούμε;»

Με την δίκη των 5 βασανιστών αξιωματικών της χωροφυλακής και την φυλάκισή τους (2—6 χρόνια) η έκδοση των βασανιστών και «χουντικών» έφτασε στο τέλος της.

Σαν πραγματικοί αποδιοπομπαίοι τράγοι οι 5 αρχιδασανιστές κάθισαν στο σκαμνί της «Νέας Δημοκρατίας».

Στις απολογίες τους οι βασανιστές κράτησαν σταθερή γραμμή ξεσκεπάζοντας το κράτος που τόσο πιστά υπηρέτησαν:

«Όσοι συνελήφθησαν ήταν κομμουνιστές, δεν στρεφόντουσαν κατά της 21ης Απριλίου αλλά κατά του άστικου καθεστώτος που ήθελαν και θέλουν να ανατρέψουν» είπε ο ένας.

«Ότι πράξαμε το πράξαμε για την προστασία του άστικού καθεστώτος από την αναρχοκομμουνιστική ύπνο με υσση, που σήμερα έχει προσλάβει επικινδύνους διαστάσεις, διακήρυξε ο τρίτος.

«Επειδή το κράτος γεννήθηκε από την ανάγκη να χαλιναγωγούνται οι ταξικές αντιθέσεις — γράφει ο Ένγκελς — είναι κατά κανόνα κράτος της πιο λυσυρής οικονομικά κυρίαρχης τάξης...». Ο μόνιμος στρατός και η αστυνομία είναι τα κύρια όργανα δύναμης της κρατικής εξουσίας και καταπίεσης των εκμεταλλευόμενων τάξεων.

Η ιστορία δεν ξεχνάει. Τα λαϊκά δίκαστήρια θ' ανοίξουν όλους τους φακέλους που φυλάσσονται στην συνείδηση της εργατικής τάξης και του λαού.

ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ ΣΤΑ ΣΒΕΛΤΑ

Ο ΚΑΡΤΕΡ

Πρόεδρος, λοιπόν, των ΗΠΑ ο Τζίμυ Κάρτερ. Τρόμος στα κατεχόμενα! Αρχισαν να φεύγουν τα κατοχικά στρατεύματα! Χαρά και εuforia στην ελεύθερη Κύπρο...

Πρόεδρος, λοιπόν, ο Κάρτερ. Δεν μας το λέγαν οι έφημερίδες; Πρόεδρος ο Κάρτερ...

Να που δεν χάθηκαν οι «ήθικες αξίες» από τον κόσμο. Να που ο ελεύθερος κόσμος ψήφισε την αξιοπρέπεια, την ελευθερία, την ήθικη.

Κι' ο Φόρντ, ο Κίσιγκερ, η εισβολή; Ένα δυσάρεστο όνειρο ήταν, ένας εφιάλτης!

Κι' ο Κάρτερ, το κεφάλαιο, ο ιμπεριαλισμός; Δεν βαρύνει αυτά τα λένε οι κομμουνιστές!

ΤΙΜΑΣ ΤΟΝ ΚΟΠΟ ΣΟΥ...

«Αγόραζε κυπριακά προϊόντα. Τιμάς τον κόπο σου». Από την άλλη, όπως είπε κι' ο νέος υπουργός Εμπορίου, γίνεσαι επαναστάτης. Δηλαδή, βοηθάς την εξαγγελθείσα Βιομηχανική Επανάσταση.

Ταξίδευε με τα άστικά λεωφορεία... Μή σπαταλάς άδικα πετρελαιοειδή.

Αν βέβαια δεν έχεις αυτοκίνητο — επειδή βασικά δεν θέλεις, δεν το χρειάζεσαι, όχι γιατί δεν σε

φτάνει ο μισθός σου — αγνόησε την συμβουλή. Είσαι ήδη μέσα στο σωστό πνεύμα.

Η ΔΗΜΑΓΩΓΙΑ

Ελέχθη: Ο μεγαλύτερος εχθρός της εργατικής τάξης είναι η δημαγωγία... (Τό είπε ο κ. Δίγκλς της ΠΕΟ).

Όταν, δηλαδή, οι εργάτες δεν διεκδικούν τα δικαιώματά τους είναι «υπεύθυνοι». Αντίθετα οποιαδήποτε επιθυμία για διεκδίκηση των δικαιωμάτων, τούτων είναι πέσιμο στην παγίδα της δημαγωγίας.

Άλλο άς αφήσουμε κατά μέρος την ερμηνεία του πιο πάνω ρητού, όσον ωραίο και βαθυστόχαστο κι' αν είναι. Στόν τόπο μας, όπου υπάρχει ένότητα συμφωνούν με τα πιο πάνω και οι εργοδότες. Σφυρηλατώντας κι' αυτοί τα ίδια, ότι δηλαδή ο μεγαλύτερος εχθρός του κεφαλαίου είναι η δημαγωγία (που παρσούρει βέβαια τους εργάτες).

ΕΝΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Μιά και μιλούμε για ένότητα, δεν πρέπει να ξεχνούμε και τη συμμετοχή του Δημοκρατικού Συναγερμού στο Έθνικό Συμβούλιο. Τώρα μάλιστα που έχει εκλεγεί κι' ο Κάρτερ, τι διαφορές μπορεί να υπάρχουν;

ΚΑΘΕ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ

Βρισκόμαστε στη μέση του πρώτου τριμήνου του νέου σχολικού χρόνου, και τα πιο σοβαρά μαθητικά προβλήματα δεν έχουν ακόμα λυθεί.

Η ΥΛΗ: Καμιά σημαντική αλλαγή δεν έγινε παρ' όλη την διατυμπανιζόμενη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Τα περισσότερα βιβλία είναι τα ίδια με τα περσινά. Η μόνη καινοτομία είναι η αφαίρεση του συμβόλου της δικτατορίας, του φοίνικα. Το 'Αναγνωστικό της Στ' τάξης έχει αλλάξει λίγο αλλά είναι σε μεγάλο βαθμό το ίδιο με το περσινό. Υπάρχουν ακόμα κείμενα στη καθαρεύουσα. Το βιβλίο της ιστορίας της Στ' τάξης των φυσικών και της χημείας δεν χρησιμοποιούνται από πολλούς καθηγητές γιατί οι μεθόδοι τους είναι ξεπερασμένες και αναχρονιστικές. Αυτά αντικαθίστανται με την υπαγόρευση σημειώσεων και έτσι περιορίζουν την ώρα για ανάλυση και επεξήγηση του μαθήματος.

Έχουν όμως εισαχθεί πολιτικά δοκίμια του Παπανούτσου και του Ξενοπούλου. Πολλοί μαθητές παραπονέθηκαν, ότι παρατηρείται σ' αυτά μια αντι-μαρξιστική και αντι-ύλιστική ξένοτητα, που κατανατά συνθηματολογία. Κάτι είναι κι αυτό όμως γιατί προωθεί την πολιτική συζήτηση, και

ώθει το μαθητή προς την αναζήτηση της αλήθειας. Κι' όσο και να προσπαθούν, πολύ δύσκολα θα μισήσει ο μαθητής την Λαϊκή Δημοκρατία της Κούβας, που την αναφέρουν σαν παράδειγμα δικτατορίας παράλληλα με την Χιλή. Πώς δικαιολογεί την κατάσταση αυτή το 'Υπουργείο Παιδείας; Μέχρι πρό ολίγου ακούγαμε ότι υπήρξε καθυστέρηση στην άφιξη των βιβλίων από την Ελλάδα. Η καθυστέρηση αυτή έχει γίνει χρόνια. Και δεν δικαιολογείται με κανένα τρόπο. 'Ας πάρει επιτέλους, το 'Υπουργείο Παιδείας τις ευθύνες του στα σοβαρά. Είναι υπεύθυνο για την μόρφωση της Κυπριακής νεολαίας, και ως πάψει να την αντιμετωπίζει με προχειρότητα.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΧΩΡΟΥ: 'Υπάρχουν τμήματα που στεγάζονται σε πολλές αποθήκες χωρίς παράθυρα, αν εξαιρέσουμε τους φεγγίτες. Υπάρχουν τμήματα χωρίς τάξη. Αυτά αναγκάζονται να χρησιμοποιούν τες αίθουσες άλλων τμημάτων όταν τα τελευταία έχουν γυμναστική ή κάτι άλλο. Ένα τμήμα αποτελείται από 40—50 μαθητές. Μέρος του

οι μαθητές μας γράφουν..

ΤΑ ΒΑΣΙΚΩΤΕΡΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

Γυμνασίου Κόκκου στεγάζεται σε πρόχειρες παράγκες. Πάρα πολλά γυμνάσια δεν έχουν τους απαιτούμενους αθλητικούς χώρους, τα απαιτούμενα αποδυτήρια. Κι' όμως έχουμε λεφτά για να χτίσουμε 'Ολυμπιακά Στάδια, και να χορτοφυτεύσουμε το ΓΣΠ. Το πρόβλημα του χώρου δεν μένει άλλο για οικονομικούς λόγους. Άλλοι πρέπει να αναζητηθούν οι λόγοι.

ΔΩΡΕΑΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ: Στον καπιταλισμό κυριαρχεί ο τυφλός οικονομικός νόμος της προσφοράς και της ζήτησης. Αυτός ο νόμος, έπεμβαίνει και κυριαρχεί στην παιδεία μας σε μεγάλο βαθμό. Από την άλλη δεν υπάρχει δωρεάν εκπαίδευση. Το θέμα αυτό δεν το θίγουμε για πρώτη φορά. Το θίξαμε προηγουμένως μέσα από την μαθητική στήλη, το θίξαμε μέσα στους δρόμους με διαδηλώσεις και αναμενόμενα να λυθεί. Δεν θα συζητήσουμε τους λόγους που μας κάνουν να πιστεύουμε στην ορθότητα του αιτήματός μας. Κάθε άνθρωπος με λίγη ανθρωπιά και συνείδηση μπορεί να καταλάβει την ορθότητά του.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ Η ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ. 'Ο νέος 'Υπουργός Παιδείας κ. Σοφιανός μίλησε έποικοδομητικά όσον αφορά την πολιτικοποίηση

και την ελεύθερη συζήτηση. Έβαλε την θέση ότι δεν πρέπει να υπάρχουν αδιάφοροι μαθητές και ότι είναι η ευθύνη του σχολείου να πλήξει την αδιάφορία, υπονοώντας έτσι πως πρέπει να γίνεται στην τάξη ελεύθερη πολιτική συζήτηση. Αυτό το υποστηρίζουμε σαν θέση. Είναι καθήκον μας όμως να υποδείξουμε ότι αυτό απέχει πολύ από την πραγματικότητα. Υπάρχουν καθηγητές που δεν μπορούν να χωνέψουν ότι ένας μαθητής είναι ικανός να παίρνει ενεργό πολιτική θέση. Και είναι πολύ λίγοι οι μαθητές που θα τολμήσουν να πάνε κόντρα στες απόψεις των καθηγητών τους. Γιατί αν τ'ό κάνουν αυτός παράλληλα πρέπει να άψηψουν, τις επιπτώσεις που μπορεί να έχει στην βαθμολογία τους. Η ύπαρξη κενού μεταξύ καθηγητή και μαθητή δεν είναι πια συζητήσιμη. Το τι είναι συζητήσιμο, είναι πόσο μεγάλο είναι αυτό το κενό. Και γι' αυτό το κενό είναι οι καθηγητές που ευθύνονται. 'Ασε που υπάρχουν καθηγητές που δεν μπορούν να διανοηθούν ότι μαθητές των 18 χρόνων δέχονται να οργανωθούν σε πολιτικές οργανώσεις.

ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΗ: 'Ο θεσμός για την στολή,

τα μαλλιά, το σήμα κ.ά. αποτελούν μια προέκταση της καταπίεσης του μαθητόκοσμου. Η στολή καθώς λέγουν οι εκπαιδευτικοί κύκλοι, δίνει την εντύπωση ισότητας, και κρύβει την διαφορά μεταξύ πλουσίου και φτωχού. Δηλαδή η μινιατούρα της κοινωνίας που λέγεται σχολείο, προσπαθεί να ώραριοποιήσει μια φρικτή πραγματικότητα. Συσκοτίζει και κλείνει τα μάτια των μαθητών δημιουργώντας τους έντυπώσεις λανθασμένες. 'Αλλά η πειθαρχία δεν στέκει ως εδώ. Για να μπορέσει ένας μαθητής να εκλεγεί αντιπρόσωπος της τάξης του πρέπει να έχει κοσμιωτάτη διαγωγή (20 δηλαδή) και γενικ βαθμό πάνω από 15. Αυτό τον τρόπο διάλεξε το εκπαιδευτικό κατεστημένο να κυκλοκιδώσει, το δικαίωμα της εκλογής που δίνει στους μαθητές. Δηλαδή, ένα δέμα μπροστά και δύο πίσω. Γιατί μ' αυτή την μέθοδο ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ σωστή αντιπροσώπευση. Δεν έχει δικαίωμα να επιβάλλεις ποιοι μπορούν να ψηφίσουν και ποιοι όχι.

Τα πιο ουσιαστικά προβλήματα των μαθητών είναι τα πιο πάνω. Απλοποιημένα έτσι, όπως είναι, περιμένουμε να γίνουν πιο κατανοητά. Θεωρούμε την επίλυση αυτών των προβλημάτων σαν αναγκαία.

Η 28η Τ' ΟΚΤΩΒΡΗ ΚΑΙ ΟΙ ΕΟΡΤΑΣΜΟΙ

Μέσα στην πορεία και την πώλη των λαών και του ανθρώπου για έθνική και κοινωνική απελευθέρωση δύο είναι τα βασικά κυρίως εμπόδια που στέκονται τροχοπαίδη στην εξέλικτική πορεία του αγώνα. Η άμορφωσιά και κατ' επέκταση ο πνευματικός σκοταδισμός και η δουλική εκμετάλλευση του ανθρώπου. Αυτές οι δύο χρόνιες άρρωστικότητες καταστάσεις εκπορεύονται από τον διεθνή ιμπεριαλισμό και εφαρμόζονται από την ντόπια καπιταλιστική άρχουσα τάξη μέσα σε κάθε κοινωνία. 'Αν λάβουμε υπ' όψιν μας δε το ρόλο που η παιδεία διαδραματίζει μέσα σε κάθε κοινωνικό σύστημα που είναι τεράστιος και πολλές φορές προκαθορίζει ορισμένες καταστάσεις εύκολα αντιλαμβανόμαστε γιατί θέλουν τα σχολεία βιομηχανίες παραγωγής άμορφων μαζών παρά φωτώρα ελευθέρων και ολοκληρωμένων προσωπικότητων.

Έτσι και φέτος μέσα στα Κυπριακά σχολεία που είναι βραχυκυκλωμένα από όλη αυτή την κατάσταση εορτάστηκε η επέτειος του ΟΧΙ με την συνηθισμένη εθνικόφρονα νοοτροπία. Και ξανάλαμψε πάλιν στο σχολικό στερέωμα σε όλο της το μεγαλείο η ίδια στεία φρασσεβλογία. Ξαναφρεσκορίστηκαν οι ακουρασμένες προπαγάνδες, ξαναγύηκαν από τα μπαούλα τα ίδια ξεφτισμένα συνθήματα. 'Ακούσαν και πάλι οι μαθητές για τον ήρωικό πρωθυπουργό του ΟΧΙ. 'Ολοι αὐτοί οι επαναστατικοί άνθρωποι έπαιξαν και φέτος το

ρόλο τους τέλεια ξανασαλαρίζοντας με ωραίες και πομπώδεις φράσεις και φυλάχτηκαν καλά μην τους φύγει καμιά αλήθεια για την πραγματική αντίσταση του 'Ελληνικού λαού.

Δεν τίθεται θέμα ούτε καν πρέπει να συζητηθεί από ιστορικής πλευράς πια είναι η πραγματική αλήθεια γύρω από την 28η 'Οκτωβρίου και την περίοδο της κατοχής. Το ΟΧΙ ανήκει στον αγωνιστή λαό και μόνο σ' αυτό. Το ΟΧΙ γράφτηκε από τους σχεδόν ξυπόλητους φαντάρους πάνω στα χιονισμένα βουνά της 'Αλβανίας, από τους αν

τάρτες του ΕΑΜ—ΕΛΑΣ που τότε ήταν όλη 'Ελλάδα, από τις γυναίκες της Πίνδου που μετέφεραν στη ράχη τα κιβώτια με τα πυρομαχικά από τον άγνωστο ανθυπολοχαγό της 'Αλβανίας. Την 28ην 'Οκτωβρίου όπως γράφει και ο ποιητής Σεφέρης με την λαϊκή κινητοποίηση που πήρε το γεγονός κατέλυε ο λαός την δικτατορία του Μεταξά τον πρώτο και καλύτερο που αν μπορούσε θα έστρωνε μερσίνια και δάφνες για να περάσουν οι Γερμανοί.

Το θέμα του εορτασμού της επέτειου μέσα σ' αυτή την εθνικοσυναισθητική ατμόσφαιρα και την διαστρέβλωση της αλήθειας δεν μπορεί να λυθεί μόνο και ξεχωριστά από όλα τ' άλλα προβλήματα του καπιταλιστικού συστήματος μας ένεκα της αλληλοεξαρτήσεως των πραγμάτων. Γιατί το σχολικό σύστημά μας είναι στενά συνυφασμένο με την κοινωνικοπολιτική και οικονομική δομή της χώρας και επηρεάζεται ουσιαστικά από αυτή. 'Ο ενδοσχολικός δε προσανατολισμός αντανακλά ανάλογους εξωσχολικούς κοινωνικούς και οικονομικούς θεσμούς ή αξίες. 'Επομένως αν υπάρχει αντιδημοκρατική

παιδεία αυτό οφείλεται στο ότι το σχολείο λειτουργεί σε ένα αντιδημοκρατικό περιβάλλον. 'Επί πλέον το σχολείο υποδοχθεί στη συντήρηση της ύφισταμένης κατάστασης, στην κοινωνικοποίηση των παιδιών σε μια ατμόσφαιρα ύπακοης, φόβου και προσαρμογής και στη διαπαιδαγώγηση ανελεύθερων ανθρώπων χωρίς δημοκρατικά φρονήματα, συνείδηση και συναίσθηση πολιτικής απότομης μαθητικότητας.

Το θέμα τίθεται φλέγον και καυτό για μας σήμερα τους Κυπρίους. Πώς είναι δυνατό να διατηρήσουμε μακροχρόνιο αγώνα όταν το πιο δυναμικό στοιχείο, η νεολαία, το στήριγμα του αύριο, οι άνθρωποι που θα πάρουν το βάρος του αγώνα, τους παραμορφώνουμε με τις ίδιες στείρες προγονολατρείες και υπερμέτρους εθνικισμούς, καταστάσεις και νο

στροφίες που ήταν από τους βασικούς συντελεστές της όλης καταστολής του τόπου μας. Το εκπαιδευτικό πρόβλημα πρέπει να απασχολήσει πολύ σοβαρά τους αρμόδιους γιατί δεν είναι σκοπός του κειμένου να λύσει το θέμα χωρίς να σημαίνει ότι θα κλείσουμε τα μάτια μας μπροστά στην μοίρα μας.

Τελευταία ο ύπουργός Παιδείας μίλησε με πολύ δημοκρατικό τρόπο που σε σημείο οι κέρβεροι της άκρας δεξιάς να σχίζουν τα ιμάτια τους. Εύχομαι να μην μείνει στα λόγια. Πάντως είναι πολύ καλύτερο τα λόγια να συμβαδίζουν με τα έργα παρά να προπορεύονται τα λόγια και οι πράξεις να έρχονται μετά την καταστροφή. Λοίζος Λοίζου

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΕΔΕΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑ

Την Παρασκευή 29 Οκτώβρη '76 οργανώθηκε από τη σοσιαλιστική νεολαία ΕΔΕΝ Λεμεσού έκδηλωση για την Ισπανία. Στην έκδήλωση ανέλυσε το Ισπανικό πρόβλημα ο Β.Γ.Γ. ΕΔΕΝ Θέμος Δημητρίου.

«Η Ισπανία βρίσκεται σήμερα στα πρόθυρα σοβαρών ανακατατάξεων, στα πρόθυρα ίσως μιάς αλλαγής ή όποιας να σημαίνει πολύ περισσότερες αλλαγές στη Εύρωπη γενικότερα. Οι λόγοι που λέμε αυτό το πράγμα είναι γιατί το καθεστώς της Ισπανίας έχει πια χρεωκοπήσει πλήρως. Ήδη πριν πεθάνει ο Φράνκο ήταν φανερό ότι υπήρχαν δυνάμεις στη Ισπανία αρκετά δυνατές, μέσα στο εργατικό κίνημα, για να αναγκάσουν ολόκληρη την άρχουσα τάξη της Ισπανίας να βρίσκεται πανικόβλητη μπροστά στο φάσμα της επανάστασης και να προσπαθεί

να βρει λύσεις, για ένα πρόβλημα στο οποίο οι λύσεις δεν υπήρχαν και δεν υπάρχουν μέσα στα καπιταλιστικά πλαίσια. Έτσι βλέπουμε δυο βασικά τάσεις να ξεπηδούν από τη παραδοσιακή άρχουσα τάξη μέσα από την οικονομική ολιγαρχία της Ισπανίας, οι οποίες να συγκρούονται σοβαρά μεταξύ τους.

Μια τάση είναι αυτή που προσπαθούσε να αποφύγει την επαναστατική έκρηξη με το να δώσει όρισμένες δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις και έτσι να μπορέσει να επιπλεύσει και να συνεχίσει την εκμετάλλευση την οποία και προηγουμένως έκανε

Ο έρανος που προκήρυξε η σοσιαλιστική νεολαία ΕΔΕΝ για δοθεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας της Ισπανίας JSE συνεχίζεται με επιτυχία, κάλυψε μέχρι στιγμής το 55% του στόχου στη Λευκωσία και 50% στη Λεμεσό.

Η σ.ν. ΕΔΕΝ έχει εκδώσει αυτοκόλλητο το οποίο διατίθεται για 250 μίλς, σ' ένδειξη συμπαράστασης προς τον αγώνα της JSE, ο καθένας μπορεί να εκφράσει την αλληλεγγύη στη πάλη του Ισπανικού κινήματος για λευτεριά και σοσιαλισμό.

Εισφορές μπορούν να αποστέλλονται στη Σ.Ν. ΕΔΕΝ - ΕΡΑΝΟΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ, Τ.Κ. 1064 Λευκωσία.

Σήμερα όσο ποτέ άλλοτε το Ισπανικό κίνημα χρειάζεται διεθνή συμπαράσταση.

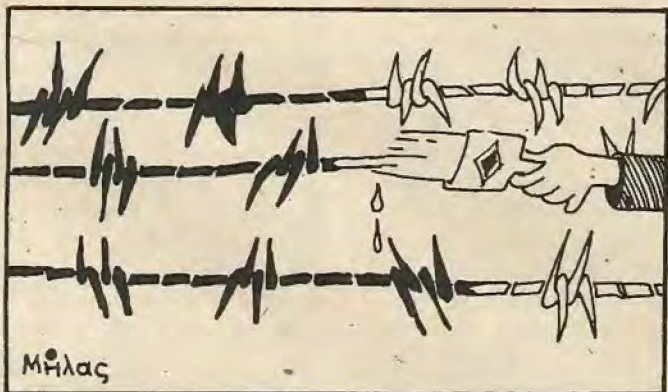

ανθρώπους οι οποίοι συνεργάζονται με το Φράνκο και παρουσάζονται σήμερα σαν οι μετανόησαντες ή δημοκράτες.

Όμως το εργατικό κίνημα της Ισπανίας έχει τις δικές του οργανώσεις, έχει τη δική του ανεξάρτητη πολιτική, έχει τις δικές του συντεχνίες οι οποίες μέσα στα μαύρα χρόνια της δικτατορίας μπόρεσαν να ανασυνταχθούν καλύτερα για να προσφέρουν τη δυνατότητα μιάς λύσης, στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εργατικές μάζες στην Ισπανία σήμερα.

Στη συνέχεια ο όμιλος της αναφέρθηκε στις διάφορες νίκες των εργατών, και ισυνέδεσε το Ισπανικό πρόβλημα με το πρόβλημα της Εύρωπης του Μεσοπολέμου.

Τέλος Αναφέρθηκε έκτεταμένα στη σημερινή κατάσταση στην Ισπανία. Μετά το τέλος της όμιλος έγινε συζήτηση.

«φιλελεύθερες» μεταρρυθμίσεις

κάτω από τη φασιστική τρομοκρατία του Φρανκικού καθεστώτος.

Η δεύτερη τάση είναι αυτή η οποία επιμένει να κρατήσει τις τρομοκρατικές μεθόδους γιατί λέει πως με τις ελευθερίες οι οποίες θα δοθούν, οι εργάτες θα τις χρησιμοποιήσουν για να μπορέσουν να φέρουν μια μεγαλύτερη αλλαγή, η οποία θα ανατρέψει ίσως ολόκληρο το σύστημα στη Ισπανία. Μπορούμε να πούμε ότι και οι δυο αυτές προσπάθειες είναι εξ ίσου ούτοπικές, γιατί το σάπισμα του καθεστώτος της Ισπανίας έχει φτάσει σε τέτοιο βαθμό που είναι δύσκολο να στραφούμε ή να

προχωρήσουμε σε μια κατεύθυνση δημοκρατίας όμαλά ενώ ταυτόχρονα είναι αδύνατο να διατηρηθεί η τρομοκρατία ή όποια υπάρχει.

Φαινόμενα τα οποία δείχνουν αυτό το γεγονός είναι η εμφάνιση πολλών σοσιαλδημοκρατικών ή χριστιανοδημοκρατικών τάσεων οι οποίες μιλούν εναντίον της δημοκρατίας, οι οποίες μιλούν εναντίον της απολυταρχίας του Φρανκικού καθεστώτος και βλέπουμε μέσα σ' αυτές τις κινήσεις ανθρώπους οι οποίοι έπαιξαν σοβαρό ρόλο στο παρελθόν για την επικράτηση του Φράνκο,

Κυπριακό

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ 1η ΣΕΛΙΔΑ

λου ιμπεριαλιστικού κράτους ή οργανισμού.

Είναι φανερό πως η υλοποίηση του μακροχρόνιου αγώνα δεν μπορεί παρά να σημαίνει σύγκρουση με την κεφαλαιοκρατική τάξη της Κύπρου. Γιατί, βέβαια, το κεφάλαιο δεν πρόκειται να αποδεχθεί ούτε τις αναγκαίες οικονομικές αλλαγές ούτε και απαγκίστρωση από την δυτική έπιρροή, μά ούτε είναι δυνατό να δεχθεί ένα λαό όπλισμένο στα πλαίσια μιάς λαϊκής πολιτοφυλακής. Το τι όλα αυτά έχουν σαν συνέπεια δεν είναι τίποτε άλλο από την αναγκαιότητα της πορείας για κοινωνικές αλλαγές. Δεν μπορούμε, δηλαδή, να μιλούμε για απελευθερωτικό αγώνα ενώ ταυτόχρονα ακολουθείται μια πολιτική θωπείας του κεφαλαίου. Μια τέτοια ταχτική θάχει σαν αποτέλεσμα για μια ακόμη φορά το κλείσιμο του κυπριακού στα στεγανά της μυστικής διπλωματίας και την απομόνωση του λαϊκού παράγοντα. Ταυτόχρονα, η αντίδραση θα έχει την ευκαιρία να χτυπή την κυβέρνηση και τη νέα βουλή για την ανικανότητά τους να υλοποιήσουν το πρόγραμμά τους. Και αυτό είναι το νόημα των τελευταίων ελιγμών του Κληρίδη για συμμετοχή ή μη στο Ε-

θνικό Συμβούλιο. Από μια τέτοια διαδικασία δεν είναι δυνατό να βγει άλλος κερδισμένος εκτός από την αντίδραση, που θα βρoύκει την ευκαιρία να προβάλλει την έλλειψη αποτελεσμάτων σαν απόδειξη της ορθότητας της δικής της πολιτικής της υποχώρησης. Ούτε μια δημοκρατική κυβέρνηση εθνικής ενότητας θα μπορέσει ν' αντεπεξέλθει στις καταστάσεις, χωρίς τη σωστή προοπτική των κοινωνικών αλλαγών. Και μια τέτοια συνεργασία δεν μπορεί να έχει, όπως και δεν έχει τώρα, τη σωστή τουτή προοπτική.

Με λίγα λόγια, η σημερινή κατάσταση δεν μπορεί να συνεχιστεί χωρίς την κατάληξη στην υποχώρηση ή σε κρίση. Η προσπάθεια της κυβέρνησης να εξασφαλίσει τη συμμετοχή του Δημοκρατικού Συναγερμού στους χειρισμούς του Κυπριακού, καθώς και η μη ξεκάθαρη στάση των κομμάτων (με την εξαίρεση της ΕΔΕΚ) πάνω στο θέμα, δείχνει πως τουλάχιστο η κυβέρνηση καθόλου δεν επιθυμεί μια σύγκρουση με την οικονομική ολιγαρχία ούτε επιθυμεί να θίξει τα συμφέροντά της. Για τουτό μια συνεργασία με ή χωρίς το Δ. Συναγερμό, θάχει σαν αποτέλεσμα την υποχώρηση ή στην καλύτερη περίπτωση το άδιεξοδό με συνέπειες απρόβλεπτες (άλλα όπως σδήποτε καταστρεπτικές), χωρίς να αποκλείεται το αντρωμα ξανά του φασισμού.

Τούτα τα συμπεράσματα ισχύουν, βέβαια και για την τωρινή κατάσταση όπου μια τυπική συνεργασία σε επίπεδο συμμετοχής στην κυβέρνηση δεν υπάρχει.

Το συμπέρασμα που βγαίνει από τη σχηματική τούτη ανάλυση είναι πως η σωτηρία της Κύπρου είναι στενά δεμένη με τον αγώνα για τις κοινωνικές αλλαγές που θ' αποτελέσουν τη βάση της απελευθέρωσης. Έπειδή, όμως, καμιά κυβέρνηση εθνικής ενότητας ή άλλο ανάλογο σχήμα δεν μπορεί να φέρει σε πέρας τούτες τις αλλαγές ή κατάσταση οδηγείται σε αδιέξοδο και υποχώρηση ή κρίση. Εκείνη η δύναμη που μπορεί να οδηγήσει τα πράγματα στη σωστή πορεία δεν είναι άλλη από την εργατική τάξη με τις συμμαχίες της. Μόνο ο αγώνας της εργατικής τάξης για κρατικοποίηση των μέσων παραγωγής στους βασικούς τομείς της οικονομίας μπορεί να ακρωτηριάσει τη δύναμη της αντίδρασης στην προσπάθειά της να επιβάλει την πολιτική της υποχώρησης. Μόνο η στράτευση του λαού σ' ένα δημοκρατικό στρατό μπορεί να έγγυηθεί την απελευθέρωση του νησιού, σε συνεργασία με τους Τουρκοκύπριους εργαζόμενους. Οποιαδήποτε άλλη πορεία αφαιρεί από τον αγώνα το νόημα του και αφήνει το λαό της Κύπρου έρμαιο στα χέρια της αντίδρασης και του ιμπεριαλισμού.

αγοραζετε
τη
σοσιαλιστική
εκφραση

σοσιαλιστική
εκφραση

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Έσωτερικό 24 φύλλα 1500 μίλς
Έξωτερικό 24 φύλλα 2000 μίλς
Τιμή φύλλου 50 μίλς.
Οι έπιτάγες στο λογαριασμό
1762 Λαϊκή Τράπεζα Κύπρου
Λευκωσία

Η Σοσιαλιστική Έκφραση θα διατείνεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιοιόγου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία